

عنوان مقاله:

بررسی جرایم سایبری با مروری بر روش های قانونگذاری در فضای سایبر

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی پدافند سایبری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

سرافراز براتی - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق دانشگاه دولتی یاسوج

خلاصه مقاله:

در این پژوهش با بهره گیری از روش توصیفی - تحلیلی به بررسی جرایم سایبری با مروری بر روش های قانونگذاری در فضای سایبر می پردازیم. جرائم سایبری گونه ای از جرائم اینترنتی و شامل جرم هایی است که در محیط سایبری رخ میدهد. محیط سایبری محیطی مجازی است که کاربران آن می توانند به هرگونه خدمات و اطلاعات الکترونیکی در سراسر دنیادست یابی پیدا کنند. در واقع فضای سایبر علاوه بر امکاناتی که برای رشد و توسعه در اختیار بشر قرار داده فرصت هایی برای مجرمان ایجاد کرده است که در این صورت مجرمان می توانند راحت تر مرتکب جرم شده و جرایم بیشتری مرتکب شوند و آمار مجرمانه منکثرتری را هدف بگیرند. شیوه قانونگذاری در فضای سایبر، بسته به نوع نگرش به حاکمیت دولت در این فضا متفاوت است. در مجموع، دو نگرش نسبت به حاکمیت دولت در این فضا وجود دارد: حاکمیت انحصاری دولتی فضای سایبر و تعمیم نظریه میراث مشترک بشریت بر فضای سایبر. روش قانونگذاری ملی، منبعث از نگرش حاکمیت انحصاری دولت، و روش های قانونگذاری بین المللی، خودانتظامی و مختلط، منبعث از نگرش میراث مشترک بشریت در فضای سایبر است. هدف اصلی در این پژوهش بررسی جرایم سایبری با مروری بر روش های قانونگذاری در فضای سایبر است. در این پژوهش تلاش می شود تا به این سوال پاسخ داده شود که روش قانونگذاری ملی، حاکی از چه رویکردیبر فضای سایبر است؟ یافته ها در این پژوهش حاکی بر آنست که روش قانونگذاری ملی، حاکی از رویکرد حاکمیت انحصاری دولت ها بر فضای سایبر، و روش های بین المللی، خودانتظامی و مختلط، متأثر از نگرش مبتنی بر دگرترین تعمیم نظریه میراث مشترک بشریت بر فضای سایبر است. نتایج حاصل از این پژوهش اینکه جرایم رایانه ای به دلیل تاثیراتناگوار که بر جامعه اطلاعاتی و کاربران دارد، برخورد جدی تری را از سوی دولتمردان سیاسی و قضایی می طلبد. حقوقایران در زمینه جرایم رایانه ای گرچه تلاش های مفیدی داشته، ولی همچنان نیاز به کار و پژوهش در زمینه ابعاد مختلف آن دارد و نگرش دولت جمهوری اسلامی ایران، اساسا مبتنی بر شیوه قانونگذاری ملی است.

کلمات کلیدی:

جرایم سایبری، مجرم، محیط سایبر، قانونگذاری، صلاحیت دادگاه ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1493824>

